

ster, have ikke været korrekte. Naar det efter den højtærede Ministers Opfattelse var saaledes, at den paagældende Forening, Afholdssamfundet, skriver sig fra Aaret 1894, er det urigtigt. Den er stiftet i Aaret 1889, og har været i Virksomhed lige siden den Tid. Den har allerede i 1889 her i Kjøbenhavn efter en stor Maalestof virket gennem Afholdelsen af Møder, der vakte stor Opsigt og Drøftelse rundt omkring i Bladene. Den har i Begyndelsen af 1891 foranstaltet et Korstog gennem Jagforeninger her i Kjøbenhavn for at bringe Afholdssagen paa Bane netop der. Det var oven i Købet 2 af Tingets nuværende Medlemmer, der vare disse Korstriddere, som drog fra Jagforening til Jagforening for at fortælle om Spiritussen og dens Virkninger, og som ogsaa fik dette Spørgsmaal sat i Bevægelse blandt Arbejderbefolkningen. Foreningen har Aaret efter — hvis jeg ikke hukker fejl — udgivet en Række Flyveblade med smaa populære Afhandlinger, som bleve redigerede af Kommune læge Larsen her i Kjøbenhavn. Den har endelig paa den Finanslov, som bevilgedes i Samlingen 1892—93, faaet et Statstilskud til Udgivelsen af en Slags Lærebog om Alkoholen og dens Virkninger, en Lærebog, som med en Anbefaling af Kultusministeriet blev af selve dette Ministerium sendt rundt til Skoledirektionerne i Landet i et Antal af 4—5000 Eksemplarer for derigennem at tilflyde Lærerne rundt omkring i Skolerne som Grundlag for Undervisning i den Art Kundskab, en Bog, som i øvrigt har faaet saa godt an, at den er bleven oversat paa forskellige fremmede Sprog og ogsaa gennem Lovgivningsbestemmelser er bleven indført f. Eks. i det islandste Skolevæsen, foruden at den er bleven indført i engelske Skoler og oversat paa Tysk. Det vil altsaa vise sig, at der længe før 1894 har været udfoldet en Virksomhed, som Staten allerede den Gang har anerkendt ved et Tilskud. Naar Medlemsantallet ikke har været saa overordentlig stort, hænger det sammen med denne Forenings Historie, idet den slet ikke begyndte som en Forening, der stilede efter at faa mange Medlemmer, men som en Forening, der vilde udbrede Kundskab om de vedkommende Forhold og derfor væsentlig bestod af en Bestyrelse, der paatog sig dette Arbejde, og som saa, for at kunne gøre sit Arbejde saa meget mere praktisk, bestod af Mænd, der selv ikke nøde Spiritus. Men efterhaanden kom der rundt omkring i Landet Duffer frem om at faa dannet særlige Afholdsforeninger paa dette Grundlag, og saa kom Bevægelsen saaledes i Gang, at der f. Eks. i Aaret 1894 var et Medlemsantal

af 550; Aaret efter var Medlemsantallet stieget til 921, i 1896 til 1,436, fordelte i 33 Afdelinger, og i Tiden, der er gaaet fra 1ste Juni 1896 til Dato, ere disse 33 Afdelinger blevne forøgede med 17 nh, saaledes at der i Øjeblikket er 50 Afdelinger rundt omkring i Landet, uden at jeg ganske bestemte kan sige, hvor stort Medlemsantallet er. Det viser sig altsaa, at der er en virkelig solid Vækst deri, og det Forhold, som den ærede Minister betonede som tydende paa nogen Løshed, at der, foruden at der er gaaet saa mange Medlemmer ind om Aaret, tillige er gaaet nogle Medlemmer ud, det er et Forhold, der gentager sig ved alle mulige Afholdsforeninger ligesom ved andre Foreninger. I den Henseende deler Afholdssamfundet ganske Stæbne ogsaa med den Forening, der for Øjeblikket understøttes af Staten. Det kan jo selvfølgelig aldrig være anderledes. Dels er der en Del svage Sjæle, der fortryde, at de have forsvoret at nyde Spiritus og derfor gaa ud, dels er der mange Menneſter, der kun ville være Afholdsmænd en Tid, f. Eks. fordi deres Læge har sagt, at de et eller to Aar skulle afholde sig fra at nyde Spiritus, og som derfor gaa ind i en Afholdsforening og saa melde sig ud, naar Tiden er omme, dels er der endelig et ikke ringe Antal, som, efter at have meldt sig ud, temmelig hurtigt melde sig ind igen, fordi de føle, at de dog ikke ere blevne saa staalhærdede, som de troede, men stadig trænge til at være Medlemmer af en Afholdsforening. Det er altsaa et fælles Forhold, der gælder alle mulige Afholdsforeninger. Og hvad Tiden, for hvilken man binder sig, angaar, er den ogsaa ganske fælles for denne Forening og for den, der understøttes af Staten. Her er heller ikke Tale om noget Løfte ud over det Tidemaal, i hvilket man er Medlem. Ja, selv saadanne Foreninger, der tage et livsvarigt Løfte af sine Medlemmer, f. Eks. Goodtemplars, ere den Stæbne underkastede, at Medlemmer melde sig ud af en eller anden Grund og indtage et andet Standpunkt. I saa Henseende tror jeg ikke, at vi ved at vente et Aar naa andre Tilstande. Jeg tror ikke, det kan være anderledes, det vilde stride mod Sagens Natur. I det hele taget tror jeg, at denne Forening har lige saa megen Fasthed som alle tilsvarende Foreninger, og at der for saa vidt, efter hvad jeg skønner, egentlig ikke allerede i Aar fra den Side set kunde være noget som helst i Bejen for at bevilge dette lille Tilskud til dens Virksomhed, som Fortiden har vist vil blive brugt paa en forstandig og praktisk Maade, idet Foreningens Arbejde har haft gode Virkninger,